

[Frode Jakobsen.]

Det ærede medlem savnede en bestemmelse om, at alle har ret til hvile. Hvordan tænker det ærede medlem sig en kontrol med alles ret til hvile gennemført? Jeg er ikke i tvivl om, at Sovjetunionen er et af de lande, der ville protestere, hvis en kommission skulle undersøge, om borgerne i Sovjetunionen allesammen får tilstrækkelig hvile.

Det ærede medlem hævdede, at der øst for jerntæppet var fuld ytringsfrihed. Overfor det vil jeg sige, at verden er i dag beklageligvis delt i to halvdele. Der er ingen, der er mere bedrøvet over det end vi i de demokratiske lande, men der er stor forskel mellem de to sider. Her i Danmark, her i Vesteuropa kan man tage parti for, hvilken halvdel man ønsker, uden at der sker en noget. Det ærede medlem kan her i Danmark gøre sig til talsmand for en bekæmpelse af Atlantpagten og gå ind for den modsatte part.

Hvis det samme skulle være tilfældet øst for jerntæppet; så ville det betyde, at man der officielt skulle kunne gå ind for Atlantpagten, at man i den russiske radio — vi har jo hørt det ærede medlem tale imod Atlantpagten i vor radio — skulle kunne holde foredrag for Atlantpagten. Jeg kan ikke russisk, og jeg læser derfor ikke russiske aviser, men jeg hører tit russisk radio på forskellige sprog, men jeg må sige, at jeg har aldrig hørt nogen i den russiske radio gøre sig til talsmand for Atlantpagten. Det ærede medlem vil måske svare mig, om han tror, at det skyldes en tilfældighed; at mit udvalg på grund af sprogvanskeligheder er for ringe, eller om han tror, at jeg vil kunne opnå bedre resultater ved at lytte tålmodigt.

Endelig var det ærede medlem inde på spørgsmålet om kartoteker. Jeg skal ikke gå dybt ind på det spørgsmål. Jeg betvivler ikke nødvendigheden af kartoteker, og jeg er overbevist om, at det ærede medlem selv har protesteret mod, at man den 9. april 1940 ikke havde bedre kartoteker over dem, der ved den lejlighed stillede sig til fjendens rådighed. Det drejer sig ikke om det, men det ærede medlem blandede mig ind i det igen ved sin påstand om kartoteker indenfor hjemmeværnet. Jeg har efterhånden opgivet det som håbløst at dementere det ærede medlems påstande, men jeg vil dog alligevel benytte lejligheden til at slå fast, at jeg har ikke andet med kartoteker at gøre, end at jeg til enhver tid, så længe jeg har med hjemmeværnet at gøre, vil protestere

mod, at hjemmeværnet blandes ind i denne sag. Det er ikke en opgave for hjemmeværnet. Det har aldrig været nødvendigt at protestere, men jeg kan på forhånd sige, at jeg vil altid protestere. Det er, hvad jeg har med kartoteker at gøre, og så måske een ting til: at jeg ikke blot formoder, men har grund til at formode, at jeg står i kommunisternes kartotek.

Elgaard: Jeg vil gerne sige til den højtærede udenrigsminister, at jeg gerne ser, at Grønland snarest belejligt kan indlemmes i riget, og det vil forhåbentligt være muligt for regeringen at finde en form, hvorunder det snarest og rigtigst kan ske.

Må jeg så gøre en kort bemærkning til det ærede medlem hr. Aksel Larsen. Det ærede medlem fremstiller forholdene her i landet som nærmest uhyrlige, og som om alle grove overgreb overfor hæderlige borgere finder sted her. Det er ganske udelukket, at det kan være det ærede medlems mening, det må være blot og bar kommunistisk agitation. Det ærede medlem ved jo fra sin egen daglige tilværelse, hvor rimelige, hvor demokratiske i virkeligheden alle forhold er i vort lille land, og at der ikke, heller ikke overfor det ærede medlem, sker noget, om hvilket man med rette kan sige, at det er grove overgreb, der intet har med demokrati at gøre. Det ærede medlem må dog en enkelt gang vende sig imod sine egne mærkelige talemåder og må vel også engang imellem kunne føle grund til at bebrejde sig selv de grove anklager uden bund i virkeligheden, det ærede medlem fremfører. At det ærede medlem ikke bliver træt, beundrer jeg, men det er også det eneste, jeg beundrer ved det ærede medlem.

Bøgholm: Det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Taarp gav udtryk for ængstelse ved Tysklands genoprustning; jeg forstår, at det ærede medlem dermed mener Vesttysklands genoprustning. Det er at stille problemet helt forkert op. Østtysklands genoprustning var en kendsgerning, inden man overhovedet forhandlede om Vesttysklands genoprustning, og problemet i dag er det ganske enkle, om kun Østtyskland skal råde over militære magtmidler, eller også Vesttyskland skal gøre det.

Det var karakteristisk for det — jeg må måske have lov til at sige — stilfærdige indlæg, der kom fra det ærede medlem